

Om Kirkeruderne

Af Henrik Fibiger Nørfelt

Jeg husker så tydeligt første opførelsen, da jeg dels ledede kirkekorets medvirken og vendte blad m.v. for Kayser. Hans melodi til “Øjne, i var lykkelige” blev til i forbindelse med koncerten/gudstjenesten. Den kom pludselig en dag til mig pr. brev fordi Kayser ikke var tilfreds med det eksisterende melodilån til teksten. Vi indførte den til gudstjenestebrug i Skovshoved og senere i Sct. Mariæ Kirke. Den endte med at komme med i den nye salmebog. Aksel Andersen overværede gudstjenesten og skrev efterfølgende om den i Organistbladet (i 1975 eller 76).

Senere skrev og spillede Kayser selv et andet værk af to omgange i Skovshoved – jeg husker ikke titlen (noget med *dramatico/drammatica*? Men det kan opklares.*). Først én sats. Næste gang kom en anden sats til. Det var altid en særlig oplevelse at opleve hans fremførelser – han var et fænomen som musiker. Jeg rystede hver gang, jeg skulle registrere for ham, fordi han var så sublim.

Ved en af Niels Henrik Nielsens seneste koncerter i Vor Frue spillede han Messiaen og Kayser (Kirkeruder). Det viste sig, at Kayser uden sammenligning kunne bære at stå ved siden af Messiaen. Det var en kæmpe oplevelse.

Der var også Kaysers koncerter i Marmorkirken med uropførelser, som var enestående oplevelser. Ikke mindst fordi her var et fantastisk rum og orgel til rådighed.

Alt sammen minder det om frugtbare år. Han var enestående tålmodig over for mig. Jeg var mange gange i hans kælder, hvor han med endeløs tålmodighed kommenterede, hvad jeg kom med. Alt sammen uden beregning!!!!!!!

Vi var naturligvis Des. Men pludselig foreslog Kayser, at vi skulle være Dus. Det tog jeg som et sjældent tillidstegn.

**Redaktionel note:*

Der er tale om det andet af 2 pezzi sinfonici: *Notturmo drammatico* – og senere formodentlig det første stykke (komponeret langt tidligere): *Fantasia melodica*